

somhed, den har vakt — ikke mindst ved, at to af mine Meningsfæller har udtalt sig om ikke i Strid med, hvad jeg har sagt, saa dog saaledes, at det kunde se ud, som om vi var uenige —, kunde bidrage til, at man amputerede disse uhyggelige Eksistenser, tror jeg, man med megen Sindsro kunde se denne Bakke og de uskyldige Fornøjelser, som kan være derude, bestaa. Men jeg forstaaer ikke, at den højtærede Landbrugsminister gav mig et overlegent Svar. Jeg har Ret til at tale om, hvad jeg vil, i dette Land; selv om jeg ikke repræsenterer Lyngby, har jeg Ret til at tale om Dyrehavsbakken. Jeg har talt om københavnske Knepper, og den Minister, jeg henvendte mig til den Gang — den højtærede Justitsminister —, sagde ikke: Hvorfor taler ikke det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds eller det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds om denne Sag? Jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister vil forstaa, at det i hvert Fald ikke er personlige Interesser, jeg har at varetage her. Det, som har interesseret mig i særlig Grad i denne Sag, er at faa Myndighederne til at forstaa, at der er Børn paa Dyrehavsbakken, som bliver benyttede dels under Forestillingerne, dels ved Serveringen og i Teltene, og at det er i høj Grad skadeligt for Børnene derude, at en hel Del daarlige Eksistenser, de daarligste i København, har Tilhold her; kan de komme væk, saa er der gjort noget.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Da den højtærede Forsvarsminister i sine Udtalelser i Dag om Statsrevisorernes Betænkning kun og tilmed i afsvækket Form har gentaget de Paastande, hvis Uholdbarhed jeg mener at have paa- vist, behøver jeg ikke at forlænge Debatten.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Eduard Larsen: Da det nu er bekendt, at der kommer et Andragende fra Egnen ved Nymindégab, skal jeg ikke i dette Øjeblik udtale mig videre om den højtærede Indenrigsministers Betragtninger, skønt der kunde være god Anledning til det. Med Hensyn til Dæmningen over Nymindégab kan jeg trods alt ikke lade være at beklage, at den ikke er blevet gennemført. Jeg kan ikke tro andet end, at

den maatte kunne være gennemført i Løbet af disse 4—5 Maaneder, saa meget mere som Udløbet for Tiden er lukket, og der altsaa ingen Strøm er i Vandet.

Dernæst vil jeg bringe den højtærede Finansminister en Tak for hans velvillige Imødekommen overfor de Betragtninger, jeg fremførte; men jeg maa dog have Lov til at tage nogen Forhaandsafstand fra den Betragtning, Ministeren gjorde gældende overfor Anmærkningerne. Hans Opfattelse, synes jeg, løb ud paa, at man kan vælge i Flæng, hvilke Anmærkninger man vil sætte ind og hvilke man ikke vil sætte ind paa Finansloven. En saadan konstitutionel Teori og Praksis tror jeg ikke lader sig gennemføre. Efter min Opfattelse maa de Anmærkninger, der er tidsbegrænsede, f. Eks. 5-aarige, findes paa Finansloven i alle 5 Aar, medens andre, som ifølge deres Væsen er ubegrænsede i Tid, enten maa finde deres Plads i en Lov eller paa Finansloven. Endelig er der nogle, med Hensyn til hvilke Forholdet er uklart; efter min Mening bør de absolut findes paa Finansloven. Jeg resumerer min Paastand derhen, at Anmærkninger, hvis de ikke findes i en Lov, maa staa paa Finansloven; findes de intet af disse Steder, maa de være bortfaldne.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hyller: Jeg takker den højtærede Trafikminister for det Svar, jeg har modtaget paa mine Udtalelser om de Jernbanestationer, der ligger i min Kreds.

Jeg forstaaer ikke, hvorfor det skulde være saa besværligt at hænge den Postkasse, jeg har omtalt, op paa Stationsbygningen. Det er ikke min Mening, at de Breve, som lægges deri, skal afgaa med Togene, men Postkassen skulde være der, for at de rejsende, der tager med Toget fra Valby, kan lægge Breve deri. Nu hænder det ikke saa sjældent, at de rejsende beder Personalet paa Stationen om at besørge deres Breve lagt i en Brevkasse i Byen, og en Ekstraudgift er jo ikke saa rar. Jeg haaber alligevel, at Postkassen skal komme, for jeg kan dog ikke tænke mig, det skulde være af Sparsommelighedshensyn, man nægter os den Stump Kasse. Tømningen af den kan ikke blive saa besværlig, da den Mand, som tømmer Brevkasserne i Valby, cykler; det vil ikke tage ham mere end et Par Minutter at tømme en Postkasse, som kommer til at